

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjatosok
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ćí khmana
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedželske łopjeno

B. Budyschinje

8. junija 1930

Bauzen

Samolwity redaktor Jarosł Wyręcał w Nošacizach. — Čisłič a nakład Čsmolerjez knižničisčezně a knižarnje, sap. br. 1 wobm. ruł. w Budyschinje.
Wutřadža kóždě sobotu a płaczi šćiwórczělnje 108 šćotych pjenjejłow

Čswjatkí.

Na Efes. 2, 19—22.

„Twoja wola ńo stań kaž na njeby, tak tež na semí!“

Pod tutej wulkej próstwu, kotruž je Ješuś nam do duške a šwědomnja sanuril, rozpominajmy ńebi prašćenje, šćto je Bóh činił, ńo by ńo jeho wola stała w čłowěskich šćutkach, w ludowym žiwjenju. Tołe prašćenje je zyle šwjatkowne. Wšćetoz přenje šwjatki běchu njebieža na šwěcze: Boža wola ńo sta na semí, Boži duch šćutkowasće móznje, přenja wožada bě čžěło, kotrehož hłowa běšće Ješuś Khrystuś, a to je wšćitko Boži šćutk, šćutk šwjateho Ducha w Khrystuśu.

Tak móžesće šwjatny Pawoł na efesliku wožadu pišacž: Wń nětł nješće wjazn hošćo a podróznizn, ale měšććenjo je šwjatny a Boži domjazn, natwarjeni na šćakad japosćtołow a profetow, hđež Ješuś Khrystuś šćam rózłny kamjen je, na kotrymž zyle twarjenje hromadu šćwjasane rošće ńe šwjatemu templu w knjesu, na kotrymž tež wń šćobu šćtwarjenje šće ń Božemu wobndlenju w duchu.

Njeje wěrnó, ńo šću to njebieža na šwěcze?

Bóh Knjes je najpředn, ńo by ńo jeho šwjata wola stała na semí, šćwój bóšći šćakón dał. Móšćas bě jeho grat. Wšće profetow je šća tutón šćakón wojował. „Šća šćym tón Knjes, twój Bóh, ty njednrbisč — ty dnrbisč — tak w israelskim ludu hłóš ń njebiež šćłnschachu, a šćtó by tehdy mohł na myšćlicžtu pšćinč, ńo jenicžta ńasńja Božeho šćakónja njepłaczi? Tež Farisejszn běchu kruczi wučerjo Božich ńasńjow. A hđnž je Khrystuś pšćišćoł, šćakón dopjelnicž, to běšće najmóznischi šćutł Božej pomozy, ńo šćakón njeby ludži tamał,

ale ńo bychu w duchu a prawdže ńo Božeho šćakónja džerželi a nowe mozy žiwjenja dóšćali.

Nětł jara šćle šćeji, hđnž wožrjedž šćšćesćizianšćich ludow ńo wažne Bože ńasńje wjazn šća płacžaze njewobšćladaja, najpředn přenje šći, kotrež pobožnosć wutrobom žadaja, potom šćšće, kotraž šćwójbu twari, a we wšćtym nastupanju tež pjata, kotraž wšćho žiwe šćšćita, haj w kraju bolschewikow šćama šćtwórtla!

Tak je šćšćesćizianstwo jara podrywane. Zyrkej Knjesowa ma šćle wojowacž wo šćwoje wobšćacze, wo prawo a wěrnosć šćwojeje wučžby wo Bohu šćpodobnym žiwjenju. Róždny šćšćesćizian šćeji we wulkim šćpytowanju, ńo wotpadnje. Wabjenje hrěšćneje krwě dóšćawa šćrašćnu podpjeru, hđnž płacžiwosć Božich ńasńjow wjazn wšćta njeje, šćwědomnje w šćhablanju šćeji, čłowjek ńo Boha njeboji, žaneho wšćteho šćakada pod nohomaj nima.

„Njebieža na semí“, to je žadanje a žadosć njewěrijazeho ducha, kotryž tež šćame Ješuśowe wučžby ń temu trjeba, ńo by ńo prawo na semisće šćbože šćakóžował. Ršćšćesćizian, kiž we wěrije došć šćkrucženy njeje, da ńo ń tym šćjebacž.

W Ješuśu pał je jašćne, kaž šćlónčžne šćwětko, ńo dnrbja njebieža we wutrobach byčž a ńo na žane druge wasćnje ńo čłowěske žiwjenje a šćbože njemóže šćpěchowacž abo polěpšćowacž.

Zyle do šćnutšćowneho naž pońasuje tale japosćtołšća wučžba wo Božich domjaznych, ńo šću natwarjeni na šćakad japosćtołow a profetow, hđež Ješuś Khrystuś šćam rózłny kamjen je. Kał ńo kóždá wěrijaza dušća natwari, hđnž Ješuś rěčži, hđnž japosćtołjo šćwědcža wo šćwojej šćbožnosći we wěrije

a kóždy saczuwa, 'tak je kwět pschewinjenn, hdyž shtó jo je
i Boha narodzil w Khrystuſu! Tak hmy w duchu swjasaſi se
žiwjenjom, kotrež je wot Jeſuſa wuſchlo, a mamy kami taj-
teho kwjateho žiwjenja něšto we ſebi. „Ssym žiwn, praji
Pawoł, niz paſ ja, ale Khrystuſ je žiwn we mni.“

Tole žiwjenje potom wiſcho ſemſke na lěpſche waſchnje
ſarjaduje: pschedewſchēm kwětne wězn na wažnoſczi ſhubja!
To je jara waſne. Mohlo to zple ſkutkowacž, by hižo zple
žiwjenje hinaſke byſto, mērniſke, ponižniſke, ſpokojniſke.

„Zple twarjenje hromadu swjaſane roſcže k kwjatemu
templu w Knjeſu, na kotrymž tež wy ſobu ſtwarjeni ſcže ke
Božemu wobndlenju w Duchu.“ To je 'tak kwjate widjenje
we wěrje: njebeſka na ſemi, woprawdžite njebeſka we wu-
trobach, to widži Pawoł we woſadže efiſiſkej.

„Tež wy ſobu.“ To daj nam Bóh w naiſhej drohej
zgrtwi! Hamjeſ.

Swjatti.

Skłóž: Kaſ rjenje kwěczi ſernicžka.
O Swjaty Ducho, pój nětk k nam,
Scžel kwětlo hnadne wutrobam.

We ſemſkim czěmnym dole,
Budž ty kam kwěrnny wodžeſ nam
Na wuſkim puczu k njebeſkam.
Do Božej' kwjatej wole
Khowaj, woſaj
Ssem wiſchěch wiſchudže, kiž we bſudže
Sso tu wodža,
Njech we wěrnym kwětle kſhodža!

Po zſtym hrěſchnym człowjeſtwje
Kłodž mēr a nowe žiwjenje,
O miſe, kwjate ducže.
Ach, pomhaj wiſchitkim poſutnym,
Tež wěru poſpſli wěrjazym,
A wodž naſ Bože pucže.
Pój k nam ty kam
Twoja hnada pomha i pada,
Tebi damy
Cžělo, duſchu, wiſcho ſchtož mamy!

Pſchincž, kłónzo jaſne, i wyſoka,
So twoje pruhi wohrěja
Lódymne duſche kſhude!
Daj, jo nětk wiſchitke wotucža,
Kiž w hrěcha nozſ twjerdže ſpia,
So njeſkomdža wiſcho tudſ.

Skłudžuj, ſbudžuj
Tnch, kiž w hrěchach, w hordſch hmechach
Žortſ maju,
So ſo k wěrje nakaſaju!

Pój, wutup wiſchu móž czěmnoſcže
A duſche wodž do wěrnocžje,
So pſchindu Bože kſudſ
Na njepoſutnoh' hrěſchnika,
Kiž i hordocžju cže ſazpiwa,
Je w hrěchach žiwn tudſ!
Hnadu, radu
Wuſgměwž hani, Boha rani
Maſu kſwilu,
Žonu paſ ma wěcžnu czwilu!

O kwjata móž ty njebeſka,
Njech luboſcž k tebi ſeſkſhadža
We kóždej duſchi ſnowa!
Budž, woſtaſ i hnadu pola naſ,
Hacž ſajſchoſ je naſch ſemſki cžadž
A cžělo dže do rowa! —
Duſcha, kſuſcha
Wuſtrowjena wuſwjecžena,
Bohu luba,
A Wótzej dom do wěcžnoh' kſluba!

Tak, Swjaty Ducho, pój nětk k nam
A kwjatti ſhotuj wutrobam
Wiſchēm žohnowane i hnadſ!
Tež dženka kwjate pſomjeſchka
Sso we naſ nuſnje trjebaja,
Ty žohnujeſch tak radſ.
Pój k nam ty kam,
Dawaj radu, Božu hnadu,
So my mēli
Mēr a i tobu troſchni byli!

S. W.

Luther w Augsburgu.

II.

Prěni krócž je Luther 1512 do Augsburga pſchicſchoſ, kaſ
hmy tež tu piſali. Druhi krócž pſchindže wón do tuteho ſta-
reho, kſlawneho měſta w lěcže 1518. Pſchi prěnim wopucže
bē wón hiſchcže zple romſki mnich, pſchi druhim bē wón hižo
tón, kotryž bē katoliſkej zgrtwi pſchewjele ropota a hary na-
cziniſ; wona mējeſche ſa nuſne, jemu tak abo hinaſ hubu ſa-
kaſacž, ſatſkacž.

W lěcže 1518 bē tež kěžorſki ſejm w Augsburgu. Kěžor
Maſs bē jón ſwoſaſ. Dwaj dnjej po wotpucžowanju kěžora
pſchindže Luther do Augsburga, 7. oktobra. Wón bē tam
ſkaſany wot jeneho, kiž bē waſna woſſoba pſchi kěžorſkim ſej-
mje a kiž njebe hiſchcže měſto wopuſchcžil. To bē hamžown
kardinal Kajetan.

Tutón mējeſche nadawſ, Luthera k ſebi ſkaſacž a wuſkut-
kowacž, ſo Luther wiſcho, ſchtož bē piſaſ a rěčjaſ pſchecžiwu
bamžej a romſkej zgrtwi, wrócžo wſa a wotmjelſny.

Tuž bē to cžěžki pucž, na kotryž bē ſo Luther do Augs-
burga naſtaſil. Esamo ſaprajichu, ſo je tutón pucž do Augs-
burga cžěžſchi byſ hacž tamny do Wormſa. Cžakaſche tola
w Augsburgu na Luthera to prěnje wojowanje i nahlad-
nym a woſebitym ſaſtupjerjom katoliſkeje zgrtwe.

Dwaj pſchecželaj jecho pſchewodžeſchtaſ: Leonhardt Bayer
i Wittenberga a Wenzelslaus Lint i Münberga. W kſlōſchtrje
Swj. Hany ſu bydlili. W zgrtwi Swj. Hany je Luther
tehdy w oktobru 1518 wiſchědnje miſchu cžitaſ; wón bē dže to-
la hiſchcže katoliſki mēſchnik. A wiſchědnje je wón tam tež zple
wěcže ſe ſwojimi modlitwami pſchēd Bohom pſchēbnywaſ,
wón, kotrehož tola ſnajemny jaſo móžneho a wěrneho modlerja.

Hacžrunje bē kardinalaj woſjewjene, ſo je Luther dōſchoſ,
njedosta Luther tola žane porucženje, k njemu pſchincž. Sa
to pſchindžechu druſſy k njemu, ſo bychu Luthera ſa kardinala
pſchihotowali, t. r. ſo bychu Luthera na to pſchihotowali, ſwo-
licž do teho, ſchtož bē žadanje kardinala: wrócžo wſacž a wot-
mjelſnecž. Hacž je ſo jim to ſchlaſchcžiko, poſaže wuſbytk tu-
tych Augsburgſkich jednanjom.

Džen 12. oktobra, wutoru, ſkōncžnje džěſche Luther, pſche-
wodžany wot pſchecželow k Žuggerez domej, w kotrymž kar-
dinal bydleſche. Tam jecho ke kardinalaj dowjedžechu. Kaſ

bě to waišnje, czišny ſo Luther pſched nim na ſemju. Gaſle po dwaſćróčnym kiwnjenju ſmėdžeſhe ſo ſaſo ſtupicſ. A nětk ſapocſa ſo rosmotwa.

Kaſ pſhecſelniwn bě Kajetan. Wuthwalowaſhe Lutherowu mucſenoſcſ a wobhonjowaſhe ſo ſa jeho Wittenbergſkim ſtutkowanjom. To Luther njebe wocſakowaſ. Taſ pſchi-pódla rjeſny kardinal: „A ſchtož to druhe naſtupa — to je jednora wėž: Ty woſmjėſch wrócſo a ſlubicſ, ſo ženje wjazn nicſo taſke kaſ tute 95 theſow njepiſaſch.“

Zple ponižnje ſapocſa ſo Luther ſaſitowacſ. Kajetan ſtaji jemu napſhecſiwo zpln rymſ měſtnow ſe ſpiſow bamžow, kotrež pſhecſiwo Lutherej ſwėdcſachu. Luther powoſa ſo na bibliju. Taſ rėcſeſchtaſ, ale ſo njedorėcſeſchtaſ. Luther wu-proſny ſebi 24 hodſin ſa pſchemyſlenje.

Esrjedu dſeſhe Luther ſaſo ſe kardinalaj. Bu mjenje pſhecſelnje witany. Eſkſheſhe wuſmėſchowaze ſłowa. Rėcſeſchtaſ a rėcſeſchtaſ, ale ſaſo ſo njedorėcſeſchtaſ. Skoncſ-nje Luther wo to proſheſhe, ſo ſmėſ ſwoje mėnjenje piſnje roſeſtajecſ. To bu jemu dowolene.

Schtwórtk pſchepoda Luther ſwoje piſmo kardinalaj. Tu-tón ſo nětk poſaſa, kaſkiž po prawom bě, hordn a ſebjewėdom-nny. Wón ſo na Luthera wottorſe, ſo by ſo to kóždemu dru-hemu ſežlo. Luther ſo njeſtróži. Wón ſam poſdſiſcho praji: „Tuž teſ ja ſapocſach woſacſ!“ A taſ ſraſnjchtaſ ſe do ſo. Skoncſnje kardinal roſhorjenn ſawoſa: „Ze doſcſ! Wſmi wrócſo!“ Luther mjelcſeſhe. „Tuž dſi“, rjeſny Kajetan, „a njeſchindſ ſaſo, ſhiba ſo by wrócſo wſaſ!“

Luther dſeſhe a cſakaſhe, hač by ſ ſuggerez doma ně-ſchto ſkſhaſ. Nejwėdžeſhe, ſchto cſinicſ. Bjes dowolnoſcſe njeſmėdſiſhe wotpucſowacſ. Bu ſobota, bu njeđzela. Luther a jeho pſhecſeljo ſo bojachu, ſo kardinal na ſe myſli. Taſo bě ſo dſen ſaſo minſ a nicſo ſo ſjewiſo, poſſa Luther liſt Kajetanaj. W tutym roſłóži, ſo je ſhorn a bjes pjenjes a nje-

móže ſwojim pſhecſelam w ſłóſchtrje dale ſ cſežn bycſ a ſo tuž pocſehnje w Boſim mjenje dale.

Wotmoſwn paſ Luther teſ na to njeđoſta. Tuž ſo roſ-ſbudſi cſeſnecſ.

Tachantſki předaſ Khrjſtoſ Langenmantel wotewri jemu w cſėmnej nozn pobocſne wrotſka mėſchcſanſkeje murje. Tam cſakaſhe ſtarn wotrocſſ ſ konjomaj. S tutym wotjėcha Luther a dojėcha w nozn hiſchcſe do Manheima. To njebe nicſo dobre, tuta jėchanza pſches nóz po hubjennch a njeſnatnych pu-cſach ſa njeſo, kiž njebe taſ prawje ſwucſenny, jėchacſ, kiž bě teſ jenož draſtu mnicha woblecſenny.

Esmjercſ mucſny ſwojeſe ſo ſ konja a ſpaſhe hač do ſwėtkeho dnja. Potom jėchaſhe dale do Nürnberga. Tam ſho-ni, ſo bě prawje cſiniſ, ſ Augsburga cſeſnecſ. Jeſo Augsburg-ſzn pſhecſeljo jemu piſachu, ſo je Kajetan wot bamža liſt do-ſtaſ. Bamž ſebi ſadaſhe, ſo by kardinal Luthera ſajaſ a do Roma poſſaſ.

Tam by ſo, to bě mėnjenje, loſko mėſtno namakaſo, hđež by Luther ſo na mjelcſenje ſwucſiſ. Wóh to njebe chynſ; bě Luthera wumohſ.

12 lėt poſdſiſcho doſta taſ rjež Lutherowe ſwėdcſenje a wuſnacſe lėta 1518 ſwjatocſne wobſrucſenje: Wėrjazn toho hibanja, kotrež Luther bě ſbudſiſ, kotrež cſi jeni ſ dſaſom a ſ ſhwalenjom mjenuja reformaziju, cſi druſny paſ ſ hñėwom a hanjenjom wėrjazn tutoho hibanja ſo w Augsburgu wuſna-chu ſ teſ wėrje, kaſ bě ju nam Luther ſnowa wotſrſnſ a daſ. Njech Luther po cſėle tam ſam ſobu njebe w lėcſe 1530, jeho ſkutk tam bě a wopoſaſa ſo pſched teſorſkimi a bamžowſkimi móžny, ſylſny, wutrajny.

Teſ nětkle budſe wón ſo taſki wopoſaſacſ, njech teſ ſe mozn a móžnaſtwa pſhecſiwo njemu ſu. So bychmy wiſchitſny ſo ſ nim wopoſaſali wėrni, ſwėrni ewangelſny, lutherſny!

Próſtwa wo ſwjateho Duſha.

Póſ ſ njebieſ Duſho Eswjaty,
Měj we naſ bydlenje,
So byſ tu wotehnaty
Tón duſh wiſhej' cſėmnoſcſe,
Kiž nětko knjeſtſtwo ma
Na zplnym ſtym tu ſwėcſe
A kotrymž cſłowſke dſecſi
Taſ jara hoſduja.

Ach, wuſbėhſ ſ hrėchow nozn
To liwke ſchecſcſanſtwo,
Daj duſchi nowe mozn,
Hđnž ſtyn lóſcht ſbėha ſo.
Kaſ w rjanym nalėcſu
Wiſcho woſiwi a roſcſe,
Taſ wubudſ ſe ſparnoſcſe
Wiſchėch ſ nowom' žiwjenju!

Wucſ hidſicſ naſ wiſchė ſłóſcſe,
O duſho wėrnoſcſe,
A daj nam ſ wſkoſoſcſe
To prawe póſnacſe,
So nam, kiž hrėſchni ſmy,
Je tu pſches Jeſom Khrjſta
Nėtk hnada Boſa wėſta,
Hđnž jenož wėrimy!

Ach, ſaſhowaj naſ ſwėru
Wiſchėd leſcſu Satana,
Nam poſnyſli ſłabu wėru,
Hđnž ſtrach naſ wobdawa!
Wucſ naſ, ſo w modlitwje
Eso Bohu porucſimy
A zple dowėrimy,
Wiſchaf wón naſ lubuje!

Daj nam we ſtynſnej nozn
Tam horje ſhladowacſ,
Hđnž ſmėmy po wiſhej próžny
Toh' Knjeſa wohladacſ.
O taſke wjeſele
Je w njebieſach, hđež ſpėwa
Wiſcha wumožena byſa
Najrjeſhe ſerluſhe! S. B.

Młodźina a mišionstwo.

Najch czaŝ ſkorŝi na młodźinu. To čini woŝebje nětke wołoko jutrow ſtarŝim a druhim ſtarŝe a je dozŝla ſtarŝeć wo pŝichod. Tuŝ je to kaŝ wołŝewjaza ſłoncŝna pruha do wiŝeho čemneho, ſłiŝhecŝ, ſo je ŝo 100 młodźenzow w Lipŝećanŝkim miŝionŝkim domje ſamolwiło ſa dželo na miŝionŝkim polu. Woni pŝichadŝeja je wiŝeć worŝtow naŝeho luda. A nimo toho pŝichadŝa wob meŝaz ſećeć haj woŝom ſamolwjenjow młodŝich holzow, kotreŝ dŝeja jaćo wu-čerćki abo wotŝladarćki tŝorŝich miŝionŝtwu ſłiŝicŝ.

Tu njeħodŝi ŝo prajicŝ, ſo tu ta myŝl čerŝi, ſaŝtaranŝ być w tutym čerŝkim hoŝpodarćkim čaŝu. Miŝionŝtwo njeŝamóŝe tola dozŝla, ŝwojim dželacŝerjam a dželacŝerćkam „ſaŝtaranŝe“ ſlicŝecŝ w tym ſmyŝle, w kotrymŝ ŝo to tać wo „ſaŝtaranŝu“ rēcŝi. Nimo toho ŝada ŝebi pŝichotowanŝe 7 lět woporniweho džela.

Wono drje budŝe tać, ſo ŝo w młodŝinie pŝichi wiŝej liwoŝeći ſećećŝijanow pŝehedobŝwa ŝylŝna miŝionŝka wola. A wono budŝe, da-li Bóh, teŝ dale tać, ſo ŝo młodŝina womłodŝi ŝama, pŝehewiŝwiŝi i mozu wěrŝ ſadŝewŝi a haće-ŝnja, w moŝ wěrŝ do Jeŝuŝa Chryŝtuŝa. Bóh daŝ, ſo teŝ naŝa wjeŝna młodŝina čaŝ njeŝkomdŝi!

Žyrfej a ŝtat.

— **Eŝerbŝki ŝtipendium** ſa tutón ŝemeŝter je ſaŝo wupiŝane. Saŝke krajne koŝiŝtorŝtwo, kotreŝ jo dawa, je to we ŝwojim ſaŝonŝkim loŝjenu woŝjewiŝo. Wono wučinja 300 hr. Doŝtać móŝe tuto ŝtipendium boħoŝlowŝ Lipŝećanŝkeje uni-ŝerŝity, kotryŝ ŝerbŝku rēcŝ wuŝne a ŝo na to ſwjaŝa, ſo ŝo po doŝonjanyh pruhowanjach krajnemu koŝiŝtorŝtwu pŝehedŝtaji, ſwolŝniwŝ, ŝerbŝko-nēmŝkim woŝadam ŝłiŝicŝ. Próŝtwŝ wo tuto ŝtipendium maja ŝo hać do 15. junija pola Ewan-gełŝkeho krajneho koŝiŝtorŝija w Drjeŝdŝanach wotedacŝ.

— **Wo Duringŝkej** ŝo nětkele wjele rēcŝi a piŝhe, woŝebje teŝ wo jeje ſchulŝkich modlitwach, kotreŝ buću teŝ we wiŝhelacŝich nowinach woŝjewiŝene. Pŝehēcŝiwo tutym woŝje-ŝwjenym modlitwam ħodŝi ŝo zŝle wěće wjele prajicŝ; wulŝ wáŝne pać pŝichi tym je, ſo ŝtat pŝichipóŝnawa prawo na ſchulŝku modlitwu. To je pŝichładne.

— **Se ŝtutkami**, kotreŝ ŝorjenja we wěrjazej wutrobje, poraŝiŝ najłepje wiŝo, ſchtoŝ ŝo pŝehēcŝiwo ſećećŝijanŝkej wěrje ſbēha. To poŝaŝe čŝi to, ſchtoŝ ŝo we Wiedenŝahlu we Hannoverŝkej poda. Tam bē ſwjaŝ „Tannenberŝ“, kotryŝ pŝehēcŝiwo ſećećŝijanŝtwu ſchčzuwa, ſhromadŝiŝnu poŝtajiŝ, ko-ŝtraŝ dŝurbjeŝhe nowŝich pŝichwiŝowariow pŝichwabicŝ; nēŝchto dnjow prjedŝ bē wón w Loŝkumje wohanŝ bibliju. Sčto ŝo ŝta? Nimale zŝle młodŝiche muŝŝke wobŝdlerŝtwo Wiedenŝahla ſeħdŝe ŝo w domje, w kotrymŝ bē ſhromadŝiŝna „Tannen-berga“, ale woni njeŝaŝtupicŝu do tuteje, ale džerŝachu woŝe-ŝbitu ſhromadŝiŝnu w rumje, kotryŝ bē pódla tamneje ſhro-ŝmadŝiŝny. Tam rēcŝeŝhe młodŝy bur, kiŝ bē ludowu wiŝŝiŝchu ſchulu wopŝtowaŝ, w ſećećŝijanŝkim duchu wo nadpadach a wumjetowanjach tamneje ŝtronŝ a ſbudŝi ŝiwu rosmoŝwu, pŝichi kotreŝ ŝo teŝ dželacŝerjo wobdŝeliću. Wiedenŝahliŝ ſłoncŝichu ŝwoju ſhromadŝiŝnu i tym, ſo tón ſaŝtupŝy pienjeŝ ſapołožicŝu, kotryŝ bēću ŝebi Tannenberŝiŝy ŝadali, a ſo po-ŝtajicŝu, ſo ma ŝo tutón nałožicŝ ſa kup noweho ħarmonija ſa paćećŝku iŝtwu.

— **Pŝehēcŝiwo ŝwjatkam** mēri ŝo po wiŝem ſdacŝu ſŝeħd koŝmuniŝtiŝkich ſportŝkich ſwjaŝkow, kotryŝ budŝe ŝwjatki we Eŝfucŝe. Po bołŝewiŝkim waŝŝniŝu ŝo na niŝon pŝichotuja. Čħedŝa i nim ſdobom pŝehēcŝiwo naboŝinje wuŝtupicŝ, po-

dobŝe kaŝ bēću wojowanŝe pŝehēcŝiwo jutram pŝichotowali; i tutoho wiŝat wjele njebu. Eŝnadŝ mēŝja, nětke ŝwjatki wjaŝy doŝpēcŝ. Kać k tomu wabja, ſhoniŝ i lećazŝich loŝje-ŝow, kotreŝ woni roŝŝećeja. Na pŝich. tam čŝitaŝ: „Se-ŝheće ŝwjateho ŝwjatkowneho Duħa i čerŝwjeney pjaŝcŝu proletow!“ abo: „Połáŝeće, ſo je armeja ħjeŝbóŝnyh wjetŝcha ħać ŝwjata ſećećŝijanŝka čŝrjoda!“ — Sčto i taŝkeho budŝe, to je pola ſećećŝijanow, to je teŝ pola naŝ. Eŝwjećimŝy my ŝwjatki jaćo ŝwjatkwoni, kotŝiŝ ŝu roŝħudŝeni, ŝo i mozu Eŝwjateho Duħa wopołacŝ jaćo ſećećŝijenjo, kotŝiŝ je wiŝej tħwatnoŝcŝu čħedŝa ſećećŝijenjo być?

Wiŝhelacŝe i bliŝta a dalŝa.

W **Budeŝteŝach** ŝwjecŝeŝhe ŝo na dnju Boŝeho ſtpicŝa rjany ŝwjedŝen poborŝneho Guŝtav-Adolŝŝkeho towarŝtwa. Kać rjenje bēću zŝrkwini pŝehedŝejicŝerjo Boŝi dom pŝichili. Bē-ću ſeleny lēŝ do zŝrkwje pŝichinjeŝli a bē toħodla luboŝny napohlad, jaćo ŝwjedŝeŝki čaŝ pod nawjedowanjom ħnjeja wiŝŝiŝheho ſararja Sarjeŝka i Chwacŝiz a druhich duchownŝich do Boŝeho doma ſacŝahny. Po ſaŝladŝe ſčzenja Mark. 16, 15—16 předomawŝhe ħnjeŝ wiŝŝiŝchi ſarać wo Guŝtav-Adolŝŝkim džele, tać do dalŝoŝe ŝaha, tać do ħłubŝoŝe pŝichima a ŝo do wyŝoŝoŝe ſbēha. Naŝcha luba ŝerbŝka Boŝa ŝłiŝba bē ſaŝo kraŝna, a ŝwjedŝeŝki předar wjedŝeŝhe ŝwoju nutrnu ŝerbŝku woŝadu na taŝke wyŝoŝoŝe, ſo wiŝitŝy boħacŝe a ħłubŝo natwarjeni i wutrobnyĝ džakom ſa dar, kiŝ bēću do-ŝtali, domoj džechu. Teŝ ħnjeŝ ſantor Eŝmola natwarjeŝhe woŝadu ħłubŝo je ŝwojim zŝrkwinyĝ tħorom. Bē ħiŝo do-ŝoħdnja Boŝa ŝłiŝba ſa džecŝi, w kotrymŝ ħnjeŝ ſarać Krawŝ i Budŝiŝhina předomawŝhe, dħa bē po ŝerbŝkej Boŝej ŝłiŝbje popoħdnju 1/4 ħodŝin nēmŝka ŝwjedŝeŝka Boŝa ŝłiŝba, ħdŝeŝ ħnjeŝ ſarać Gottlieb i zŝrkwje Eŝwj. Trojiŝy w Drjeŝdŝanach předomawŝhe. Teŝ tuta Boŝa ŝłiŝba bē jara rjana. Po Boŝej ŝłiŝbje bē w młodoŝtnym domje ħłowna ſhromadŝiŝna poborŝ-ŝneho Guŝtav-Adolŝŝkeho towarŝtwa. Tuta ſhromadŝiŝna bē teŝ jara derje wopŝtana a wopŝtarjam woprawdŝe teŝ wjele wubjerneho daŝhe. My ſpominamy na pŝehedŝoŝch ħnjeja ŝwjedŝeŝkeho předarja: wo nalēcŝu wěrŝ w Čŝeŝkej a na kraŝ-ŝe dary zŝrkwineho tħora a ſoliŝtow. Njeby ŝo telko rjaneho poŝticŝaŝo, dħa njebyću teŝ poŝłucharjo ŝtoro ħać do wje-čŝora 8 ħodŝin wutrali, ale tać bē jedŝy po druhim na tutym dnju pŝehēcŝo rjeŝŝchi a pŝehēcŝo ſaŝo ħladamy poħni wutrob-ŝneho džaka wrócŝo na naŝch rjany ŝwjedŝen a ŝo džakujemy Bohu ħnjeŝej ſa jeho ħnadu, ſo je nam Boŝe ſtpicŝe tać bo-ħacŝe ŝohnowaŝ. Dary, kiŝ ŝu ŝo na tutym dnju ſa Guŝtav-Adolŝŝke dželo woprowale, ŝu teŝ wulke. Po ŝerbŝkej Boŝej ŝłiŝbje bē ſbēka 120,14 hr. a po nēmŝkej Boŝej ŝłiŝbje 146,94 hr., ħromadŝe 267,08 hr. Wiŝhe toho woprowachu džecŝi a ſećećŝianŝke towarŝtwa ħiŝcŝe 180 hr., tać ſo zŝly-ŝar 447,08 hr. wučinili.

W **Žitawje** ŝwjecŝi ħłowne Guŝtav-Adolŝŝke towarŝtwo ŝwój tułetŝy ħłowny ſŝeħd. 16., 17. a 18. junija ŝo tam ſħa-ŝuje. Mjeŝ druhim je póħdŝelu 16. junija wječŝor we 8 ħ. powitanŝka ſhromadŝiŝna. W njej rēcŝi D. Maħnert-Šnns-ŝrudŝki wo „Ewangelium w Tirolŝkej“. Wutora je ħłowny džeħ. Dopolŝdnja w 9 ħodŝ. je ſjawna ħłowna ſhromadŝiŝna; popoħdnju w 5 ħodŝ. ŝwjedŝeŝka Boŝa ŝłiŝba w Janowej zŝrkw. Eŝwjedŝeŝke předomowanŝe ſmēje Witwiŝki ſarać von Bordenius. Wječŝor we 8 ħodŝ. wuħotuje ŝo wulka ludowa ſhromadŝiŝna. Eŝrjedu ŝu wiŝhelacŝe woŝebite ſhromadŝiŝny.

Wiŝtowanŝe: R. w B. ſa Eŝwj. Trojiŝy. — R. w R. ſa 1. po ŝwj. Trojiŝy.